

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 63Ek/1349/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119391667
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Soňa Sura PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6119391667.4

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávnenej: A.. M. D., Z.., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XXXX/XX, XXX XX I. - X., v právnom zastúpení O.. P. S., advokátka, so sídlom advokátske kancelárie C. trieda 9, XXX XX D. - S.. N., proti povinnému: U.. A. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXXXX/X, XXX XX I. - Vrakuňa, v právnom zastúpení W. kancelária O.. T. s.r.o., so sídlom K. 7, XXX XX E., konajúca osobou advokáta a konateľa O.. U.. A. T., P., vedenej pred súdnym exekútorom A.. O. A., so sídlom C. úradu I. 7, XXX XX I., pod č. XXXEX XXX/XX, rozhodujúc o sťažnosti povinného proti uzneseniu F. súdu I. I. sp. zn. XXEk/XXXX/XXXX zo dňa XX. apríla XXXX, takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 63Ek/1349/2019 zo dňa 24. apríla 2020 **z a m i e t a**.

II. Súd oprávnenej **p r i z n á v a** náhradu trov konania o návrhu povinného na zastavenie exekúcie a o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 63Ek/1349/2019 zo dňa 24. apríla 2020, pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia vo výške 198,24 EUR.

o d ō v o d n e n i e :

1. Na základe návrhu oprávnenej na vykonanie exekúcie, doručeného súdu dňa 09.10.2019, sa začalo proti povinnému exekučné konanie pre vymoženie nepeňažného plnenia „umožniť a strpieť oprávnenej neobmedzený vstup a užívanie nehnuteľnosti zapísanej na LV č. 4952 v kat. území Vrakuňa, obec BA- m.č. Vrakuňa, okres Bratislava II - rodinného domu, súpisné č. 20266, postaveného na parcele CKN č. 2060/29 a odovzdať oprávnenej jednu sadu kľúčov od vchodu do rodinného domu, súpisné č. 20266, postaveného na parcele CKN č. 2060/29 (v ďalšom texte len „dom“) až do vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov - navrhovateľky (oprávnenej) a odporcu (povinného)“, a to na základe exekučného titulu, ktorým je uznesenie Okresného súdu Bratislava II, č.k. 26C/59/2017-27 zo dňa 21.11.2017 (ďalej len „exekučný titul“), pričom predmetný exekučný titul nadobudol právoplatnosť dňa 21.11.2017 a vykonateľnosť dňa 15.12.2017.

2. Vykonaním exekúcie poveril tunajší súd Poverením sp. zn. 63Ek/1349/2019 dňa 07.11.2019 súdneho exekútora Mgr. Jána Makitu, so sídlom Exekútorského úradu Bosáková 7, 851 04 Bratislava. Doručením poverenia súdnemu exekútorovi dňa 07.11.2019 sa začala exekúcia vykonávaná v neprospech povinného.

3. Napadnutým uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 63Ek/1349/2019 zo dňa 24.04.2020, vydaným vyšším súdnym úradníkom, súd návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61I ods. 3 Exekučného poriadku zamietol.

4. Vyšší súdny úradník v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že nezistil žiadny zo zákonných dôvodov na zastavenie exekúcie, ktoré sú taxatívne uvedené v ustanovení § 61k ods. 1 Exekučného poriadku. Preto pokiaľ povinný v Návrhu na zastavenie exekúcie tvrdí, že povinnosť odovzdať oprávnenej

jednu sadu kľúčov od vchodu do rodinného domu, súpisné č. 20266, postaveného na parcele CKN č. 2060/29 až do vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov - navrhovateľky (oprávnenej) a odporcu (povinného)“ si údajne riadne splnil a oprávnená disponuje funkčnými kľúčmi od domu od prevzatia neodkladného opatrenia v decembri roku 2017, vyšší súdny úradník vychádzal pri posúdení splnenia danej povinnosti z jednotlivých zistení nachádzajúcich sa v exekučnom spise a z neho vyplývajúcich, a to konkrétne z obrazovo-zvukovej nahrávky zo dňa 04.02.2019 z bezpečnostnej kamery uvedenej na CD-nosiči a z vyjadrení oprávnenej uvedených vo vyjadrení zo dňa 25.03.202, pričom po ich preskúmaní dospel k záveru, že hoci oprávnená disponuje kľúčom od vchodových dverí, čo samotná oprávnená ani nepopiera, oprávnená nedisponuje kompletnou sadou kľúčov od vstupu do domu (t.j. najmä nemá kľúč od vstupnej brány k domu, kľúč od garáže a kľúč od záhradného domčeka). Podľa názoru vyššieho súdneho úradníka je potrebné sa zaoberať extenzívnym výkladom termínu vchod do rodinného domu vychádzajúc z exekučného titulu, následne na základe čoho možno uzavrieť, že povinný si podľa názoru vyššieho súdneho úradníka nespĺnil uloženú povinnosť odovzdať oprávnenej predmetnú sadu kľúčov riadne, keďže nebolo preukázané, aby povinný odovzdal oprávnenej kľúče aj od vchodovej brány a garáže, keďže aj tieto vstupy sú považované za exteriérovú časť vchodu respektíve vstupu do domu. Ďalej vyšší súdny úradník zdôraznil, že vzhľadom na preukázaný konflikt medzi účastníkmi daného exekučného konania malo byť v záujme povinného, aby preukázanie splnenia si svojej povinnosti hodnoverným spôsobom preukázal (t.j. napr. obrazovo-zvukovým záznamom, prípadne písomným protokolom o odovzdaní sady kľúčov od vchodu do domu, ktorý by oprávnená potvrdila). Práve z tohto dôvodu nebolo podľa vyššieho súdneho úradníka možné považovať uloženú povinnosť povinným za splnenú v celom rozsahu tak, aby o nej neexistovali žiadne pochybnosti. Z vyššie opísaných dôvodov návrh na zastavenie exekúcie v tejto časti vyšší súdny úradník nepovažoval za dôvodný.

5. Ďalej sa v napadnutom uznesení vyšší súdny úradník zaoberal otázkou riadneho plnenia si aj druhej povinnosti, ktorá bola povinnému uložená exekučným titulom, a to konkrétne povinnosti „umožniť a strpieť oprávnenej neobmedzený vstup a užívanie nehnuteľnosti zapísanej na LV č. 4952 v kat. území Vrakúňa, obec BA- m.č. Vrakúňa, okres Bratislava II - rodinného domu, súpisné č. 20266, postaveného na parcele CKN č. 2060/29.“ Vyšší súdny úradník mal z predložených dôkazov, ako aj z tvrdení oprávnenej opierajúcej sa o predložené dôkazy za preukázané, že tvrdenia povinného o tom, že oprávnená pri návšteve domu údajne nie je obmedzovaná povinným pokiaľ ide o vstup do domu a užívanie domu, sa nezakladajú na pravde. Počas celého pobytu oprávnenej v dome dňa 23.03.2020 bola oprávnená neustále sprevádzaná, kontrolovaná a sledovaná povinným počas jej pohybu po jednotlivých bytových častiach domu, pričom záviselo výlučne od vôle povinného, či oprávnenej umožní a v akom rozsahu dom užívať. V tejto súvislosti vyšší súdny úradník v odôvodnení napadnutého uznesenia konštatuje, že z doposiaľ produkovaných dôkazov plynie skutočnosť, že povinný oprávnenej - hoci je bezpodielový spoluvlastník nehnuteľnosti neumožňuje bezproblémový vstup na nehnuteľnosť a zároveň jej neumožňuje neobmedzené užívanie nehnuteľnosti ako spoluvlastníčke domu. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, keďže povinný v návrhu na zastavenie exekúcie neuviedol ani relevantným spôsobom nepreukázal žiadne okolnosti, ktoré by boli spôsobilé obsahovo naplniť niektorý z dôvodov, ktoré Exekučný poriadok v ustanovení § 61k ods. 1 spája so zastavením exekúcie, vyšší súdny úradník návrh povinného na zastavenie exekúcie, podľa ust. § 611 ods. 3 Exekučného poriadku, ako nedôvodný zamietol.

6. Proti takémuto uzneseniu vyššieho súdneho úradníka podal povinný dňa 27.05.2020, teda v zákonom stanovenej lehote, sťažnosť. V podanej sťažnosti povinný uviedol, že exekučný titul považuje za nevykonateľný, nakoľko podľa názoru povinného nie je totiž prípustné, aby exekučný súd svojím „extenzívnym“ výkladom nahrádzal činnosť iného súdu alebo „opravoval“ nejasne koncipovaný výrok, nakoľko exekučný súd nemá právomoc na výklad rozhodnutí iných súdov, ale iba na posúdenie či výrok je reálne (nielen formálne) vykonateľný. Podľa povinného je taktiež potrebné zdôrazniť, že exekučný titul nemohol nadobudnúť ani právoplatnosť, lebo výrok nie je kompletný, a to z dôvodu absencie poučenia v zmysle ustanovenia § 337 CSP. Z uvedených dôvodov má povinný za to, že posúdenie neodkladného opatrenia ako spôsobilého exekučného titulu vyšším súdnym úradníkom je právne nesprávne.

7. Ohľadom kľúčov, ktorých odovzdanie oprávnenej povinnému vyplýva priamo z exekučného titulu, povinný v sťažnosti uvádza, že nie je sporné, že oprávnená má neobmedzený prístup do nehnuteľnosti, pričom má za to, že : „Pri výkone exekúcie nie je možné použiť extenzívny výklad, ale práve zužujúci tak, aby nedošlo k nedôvodnému a nezákonnému zásahu do ústavných práv povinného najmä keď ide o právo na súkromie a nerušené užívanie obydľia. Nie je možné nechať na posúdenie oprávnenej, či

má všetky kľúče alebo nie. Ako súd posúdi, či má celú sadu kľúčov alebo nie, keď zjavne prístup do nehnuteľností má, čo je aj účelom neodkladného opatrenia. V prípade, že jej povinný odovzdá ďalšie doteraz nekonkretizované kľúče, tak aká je záruka, že to bude stačiť a kto to bude posudzovať, či treba kľúče iba od brány a od vchodu alebo treba aj kľúče od iných miestností a podobne. Obdobne definícia „nerušeného“ resp. neobmedzeného prístupu do nehnuteľnosti, je zo strany exekučného súdu značne extenzívna a ide nad rámec neodkladného opatrenia. Neodkladné opatrenie totiž nezakazuje povinnému sa priblížiť k oprávnenej, preto argumentácia súdu o tom, že bola sledovaná po dome, je absurdná, najmä keď povinný ju zjavne „nerušil“ pri pohybe. Taktiež je potrebné zdôrazniť, že neodkladné opatrenie sa vzťahuje iba na oprávnenú a tá napriek tomu vodí proti súhlasu povinného do domu tretie osoby na „vynášanie“ majetku. Celá exekúcia je absurdná, v rozpore so zákonom a má slúžiť výhradne na posilnenie pozície oprávnenej v majetkovom spore ako aj v riešení jej vlastných problémov súvisiacich s odchodom zo spoločnej domácnosti za novým milencom. Dôkazom je aj tá skutočnosť, že návrh bol podaný až dva roky po vydaní uznesenia. Záverom je potrebné zdôrazniť, že oprávnená opakovane a agresívne zneužívala predmetné neodkladné opatrenie na psychické týranie povinného, poškodzovanie jeho majetku (viď video, kde znehodnotila kameru) a podobne. Nie je prípustné, aby výkonom exekúcie bolo umožňované oprávnenej beztretno ničiť majetok nepatriaci do BSM alebo nedôvodne (bez toho aby na súde podala žalobu o vyporiadanie BSM) trvala na užívaní nehnuteľnosti, kde povinný býva so svojím ťažko chorým otcom po mozgovej príhode, o ktorého sa musí starať. Aj v súlade s čl. 5 CSP by súd mal poskytovať takú ochranu práv účastníkov konania aby ich výkonom nedochádzalo k ďalšiemu porušovaniu zákona.“ Poukazom na vyššie uvedené dôvody povinný navrhol, aby súd konajúci o sťažnosti zastavil predmetnú exekúciu a povinnému priznal nárok na náhradu trov konania.

8. Súd dňa 03.06.2020 zaslal sťažnosť povinného na vyjadrenie oprávnenej prostredníctvom jej právneho zástupcu. Oprávnená sa k sťažnosti povinného vyjadрила, pričom vo vzťahu k povinnosti povinného odovzdať v zmysle exekučného titulu oprávnenej sadu kľúčov od rodinného domu uviedla oprávnená nasledovne: „Nie je významné, aké konkrétne kľúče mi má povinný odovzdať. Jedná sa o akýkoľvek kľúč, ktorým je možné čokoľvek uzamknúť a obmedziť tak moje nerušené užívanie domu. V súčasnosti disponujem jediným kľúčom od vstupných dverí do domu. Ostatné vstupy ako je napr. garáž, ktorá je súčasťou rodinného domu ale aj samotné miestnosti v dome prípadne aj záhradný domček sú pre mňa bez súčinnosti povinného nedostupné. Doposiaľ je výlučne na „dobrej vôli“ povinného, či mi umožní tieto priestory domu užívať alebo nie. Povinný opakovane na moje výzvy o súčinnosť resp. vydanie všetkých kľúčov tak, aby som mohla dom užívať bez akýchkoľvek obmedzení vôbec nereaguje. Prípadne pri mojom príchode do rodinného domu zavolá políciu. Samotný vstup do domu je vždy problémový a sprevádzaný vulgarizmami.“ Oprávnená ďalej uviedla, že exekučný titul podľa jej názoru netrpí žiadnou vadou, je záväzným a vykonateľným rozhodnutím, ktoré zaväzuje povinného plniť povinnosti uložené súdom, a nie je postihnuté žiadnymi vadami, ktoré by mohli spôsobiť jeho nulitu, pričom ak povinný tvrdí, že v exekučnom titule chýba výrok o poučení v zmysle ustanovenia § 337 CSP, ide o skutočnosť, ktorá nemá podľa oprávnenej za následok nevykonateľnosť daného exekučného titulu. K porušovaniu povinnosti zo strany povinného týkajúcej sa strpenia a umožnenia oprávnenej neobmedzeného vstupu a užívaniu predmetnej nehnuteľnosti oprávnená uvádza, že „Môj pohyb po dome je vždy sprevádzaný povinným, ktorý za mnou chodí a kontroluje ma. Pokiaľ niečo vezmem do rúk je povinný pripravený použiť aj hrubú silu, aby mi to vytrhol z rúk. Jeden z takýchto incidentov je zachytený aj na zvukovo-obrazovom zázname, ktorý som súdu predložila. Povinný tento záznam a ani svoje konanie, ktoré je na ňom zachytené, nenamieta. Jeho vysvetlenie spočíva len v konštatovaní, že nemá súdom uloženú povinnosť nepribližovať sa ku mne.“ Na margo obmedzovania oprávnenej povinným v nerušenom užívaní nehnuteľnosti oprávnená ďalej poukazuje na situáciu, keď „Nátlakové konanie povinného voči mne súvisí aj s nainštalovaním bezpečnostných kamier do nášho domu bez môjho súhlasu. Tieto vyživia na moju kontrolu v čase, keď nie je v dome. Jedná sa o bezprecedentný zásah do môjho súkromia. Napriek mojej výzve povinný kamery neodstránil a neoprávnene získané záznamy nezničil. Práve naopak, použil ich v súdnom konaní. Správanie sa povinného počas mojej návštevy v dome bolo porušením povinnosti uloženej mu súdom umožniť mi nerušené užívanie domu. Okrem toho, že mi vytrhol z ruky ovládač k televízoru, po ktorom mi ostali na prstoch podliatiny, považujem jeho sústavnú kontrolu môjho pohybu po dome za bezprecedentný psychický nátlak.“ Podľa názoru oprávnenej nebolo zo strany povinného doposiaľ preukázané, že po vydaní exekučného titulu nastali okolnosti spôsobujúce zánik vymáhaného nároku, práve naopak, naliehavosť núteného výkonu rozhodnutia považuje oprávnená za stále danú, a preto navrhuje, aby súd sťažnosť povinného zamietol v celom rozsahu ako nedôvodnú a oprávnenej priznal nárok na náhradu trov konania.

9. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

10. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

11. Podľa § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. V zmysle ods. 2 uvedeného ustanovenia, sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

12. Podľa § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

13. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

14. Po preskúmaní veci sa súd stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka, ktoré považoval za dostatočné, jasné, zrozumiteľné a presvedčivé. Súď naň v podrobnostiach preto odkazuje. Vyšší súdny úradník sa v dostatočnom rozsahu a právne správne vysporiadal s tvrdeniami povinného uvedenými v podanom návrhu na zastavenie exekúcie, ako aj s tvrdeniami oprávnenej. Súď preto dospel k záveru, že sťažnosť povinného je potrebné ako nedôvodnú zamietnuť.

15. Napriek zneniu ustanovenia zákona citovaného v bode 13. odôvodnenia, súď nad rámec uvedeného k argumentácii povinného v podanej sťažnosti uvádza, že ustanovenie §61k ods. 1 Exekučného poriadku taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré súď exekúciu zastaví, pričom povinný, ako nositeľ dôkazného bremena k svojim tvrdeniam, musí v návrhu na zastavenie exekúcie uviesť okolnosti, ktoré podľa neho, po vzniku exekučného titulu, spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

16. Súď sa preto v tomto sťažnostnom konaní zaoberal správnosťou právnych záverov prijatých v napadnutom uznesení vyšším súdnym úradníkom pojednávajúcich o tom, že povinným tvrdený dôvod na zastavenie exekúcie (t.j. údajne neobmedzené a nerušené užívanie dotknutej nehnuteľnosti oprávnenu a s tým spojené strpenie tohto práva oprávnenej povinným) ako okolnosť spôsobujúca zánik vymáhaného nároku, zo strany povinného náležite preukázaná podľa záveru vyššieho súdneho úradníka nebola.

17. Súď v prvom rade poukazuje na samotný výklad obsahu práva oprávnenej spočívajúci v neobmedzenom a nerušenom vstupe a užívaní dotknutej nehnuteľnosti - rodinného domu. Predmetná nehnuteľnosť bola predmetom bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej len „BSM“) oprávnenej a povinného, čo v konaní nikdy sporné nebolo, pričom v čase, keď dotknutá nehnuteľnosť ešte bola predmetom tohto BSM, bol na návrh oprávnenej vydaný exekučný titul, ktorým bolo povinnému nariadené strpieť a umožniť oprávnenej neobmedzený vstup a užívanie dotknutej nehnuteľnosti a v súvislosti s týmto neobmedzeným užívaním a vstupom bola povinnému uložená povinnosť odovzdať oprávnenej sadu kľúčov od vchodu do rodinného domu. V súčasnosti, t.j. v čase rozhodovania súdu o podanej sťažnosti, došlo k zániku BSM povinného a oprávnenej, a to konkrétne na základe rozsudku Okresného súdu Bratislava II vydaného v konaní sp. zn. 59P/81/2017 dňa 15.02.2018, ktorým konajúci súď rozviedol manželstvo oprávnenej uzatvorené s povinným, pričom výrok rozsudku o rozvode manželstva nadobudol právoplatnosť dňa 11.04.2018, avšak o jeho vyporiadaní je ešte stále vedené konanie na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 31C/30/2020. Z uvedeného dôvodu je preto potrebné poukázať na to, že i keď Občiansky zákonník nemá ustanovenie o tom, podľa akých zákonných ustanovení sa spravujú vzťahy manželov pokiaľ ide o veci, ktoré patria do BSM, najmä správa tohto majetku v období, keď toto spoluvlastníctvo už zaniklo, avšak ešte nebolo vykonané jeho vyporiadanie, je potrebné v zmysle ustanovenia § 853 Občianskeho zákonníka vychádzať z ustanovení Občianskeho zákonníka, ktoré upravujú vzťahy svojím obsahom a účelom im najbližšie, a teda prax súdov správne vychádza z toho, že takýmito najbližšími ustanoveniami sú ustanovenia o BSM a z týchto

ustanovení aj analogicky vychádza (bližšie R 17/1967). Súd na tomto mieste preto zdôrazňuje, že až do samotného vyporiadania BSM je treba na oprávnenú a povinnú naďalej hľadieť ako na rovnocenných vlastníkov rodinného domu, čo sa týka kvantity a kvality bezpodielového spoluvlastníckeho práva k tejto nehnuteľnosti. Preto pokiaľ rodinný dom ako spoločná vec nebola po zániku BSM vyporiadaná, jeden z bývalých manželov nemôže ani úplne vylúčiť alebo obmedziť druhého z bývalých manželov z užívania spoločnej veci. Z uvedeného teda vyplýva a je zrejmé, že každý z bývalých manželov má právo na celú vec, pričom toto právo je obmedzené len rovnakým právom druhého z bývalých manželov. Tento právny záver sa opiera aj o samotný článok 20 ods. 1 Ústavy SR, keď Ústava v čl. 20 ods. 1 síce neustanovuje absolútne rovnaký obsah vlastníckeho práva všetkých vlastníkov ku všetkým veciam, ktoré môžu byť predmetom vlastníctva, určuje však rovnaký zákonný obsah vlastníckeho práva všetkých vlastníkov, z čoho vyplýva, že vlastníci druhovo rovnakej veci, musia mať rovnaký zákonom ustanovený obsah svojho vlastníckeho práva (bližšie nález ÚS SR z 04.04.2002, sp. zn. PL. ÚS 26/00). Preto domáhanie sa oprávnenej núteného výkonu jej nároku na neobmedzené a nerušené užívanie ich stále spoločného rodinného domu voči povinnému je plne dôvodné a namieste, a to práve za situácie, keď je náležite preukázané, že do týchto práv oprávnenej je povinným neoprávnene zasahované.

18. Poukazom na vyššie uvedené, a konkrétne poukazom na nevyhnutnosť zaoberania sa otázkou, či tu existuje povinným tvrdený dôvod na zastavenie exekúcie (t.j. údajne neobmedzené a nerušené užívanie dotknutej nehnuteľnosti oprávnenou a s tým spojené strpenie tohto práva oprávnenej povinným) ako okolnosť spôsobujúca zánik vymáhaného nároku, súd na tomto mieste uvádza nasledovné: O nesplnení si povinnosti odovzdať oprávnenej jednu sadu kľúčov od rodinného domu súd pochybnosť nemá. Samotný povinný totiž nikdy nerozporoval, že dané kľúče oprávnenej nikdy neodovzdal. Povinný sa len bránil tvrdeniami, že oprávnená do rodinného domu vstúpiť môže, to znamená, že kľúče má. Tu je však potrebné povinnému pripomenúť, že daná povinnosť bola v exekučnom titule formulovaná súdom práve z dôvodu, aby bol oprávnenej umožnený neobmedzený vstup a užívanie celého rodinného domu. Neobmedzeným vstupom a užívaním sa teda rozumie vstup a užívanie každej jednotlivéj časti a každej jednotlivéj miestnosti daného rodinného domu, na vstup a užívanie ku ktorým je potrebný práve konkrétny kľúč. Skutočnosť je však taká, že povinný oprávnenej dodnes, a to ani napriek exekučnému titulu, ako ani napriek opakovaným výzvam zo strany oprávnenej na jeho dobrovoľné plnenie, neodovzdal kľúče od vstupnej brány a garáže, z čoho teda jednoznačne vyplýva, že užívanie rodinného domu oprávnenou je minimálne v tomto rozsahu obmedzené. Taktiež si súd ešte dovoľí poukázať na samotný výkon užívacieho práva rodinného domu oprávnenou, v rozsahu a spôsobom akým jej ho umožňuje povinný. Je úplne logické a nepochybné, že za nerušený a neobmedzený výkon užívacieho práva k rodinnému domu nemožno považovať taký výkon, ktorý je proti vôli oprávnenej povinným monitorovaný ním nainštalovaným kamerovým systémom, ktorý nesporne do užívacieho práva oprávnenej zasahuje v tak značnej miere, že narušuje jej osobnú integritu a neoprávnene zasahuje do práva oprávnenej na ochranu jej osobnosti. Rovnako tak spôsob správania sa povinného k oprávnenej počas jej návštev rodinného domu (už len podľa posúdenia predložených audiovizuálnych záznamov) je spôsobom obmedzujúcim oprávnenú v jej nerušenom užívaní nehnuteľnosti. Na tomto mieste je potrebné uviesť, že nie je právomocou exekučného súdu ukladať povinnému podmienky a ani ho poučovať o tom, akým konkrétnym spôsobom sa má správať k oprávnenej ako rovnodielnej spoluvlastníčke ich rodinného domu, avšak správanie sa povinného, častokrát postrádajúce akékoľvek elementárne znaky slušného správania sa k oprávnenej, zaiste nemôže byť v danej situácii (t.j. pri posudzovaní či užívanie rodinného domu oprávnenou je povinným obmedzované alebo nie) zo strany súdu opomenuté a prehliadnuté. Ak teda je na strane povinného pochybnosť a nejasnosť v tom, prečo ním umožnený a ním strpený vstup a užívanie danej nehnuteľnosti oprávnenou nie je zo strany súdu považovaný za neobmedzený, súd uvádza, že práve z dôvodu a spôsobu správania sa a konania povinného voči oprávnenej, ktoré opisuje oprávnená a ktoré vyplýva z predložených dôkazov, má súd za preukázané, že v rámci porovnania obsahu a rozsahu užívacieho práva danej nehnuteľnosti povinným s obsahom a rozsahom povinným umožneného užívania danej nehnuteľnosti oprávnenou, je nesporné, že každý z bývalých manželov nemá právo na celú vec, a rovnako tak je nesporné, že toto právo každého z bývalých manželov na celú vec nie je obmedzené len rovnakým právom druhého z bývalých manželov, keďže práve právo povinného na užívanie spoločného rodinného domu má podstatne väčší obsah a rozsah. Inými slovami povedané, zatiaľ čo právo oprávnenej na užívanie rodinného domu vyslovene závisí od toho, či jej bude zo strany povinného vôbec umožnené užívať tú ktorú časť rodinného domu (napr. či jej povinný sprístupní garáž alebo nie, keďže kľúče od nej povinný oprávnenej dodnes neodovzdal) a v akom rozsahu, právo povinného na užívanie spoločného rodinného domu nie je zo strany oprávnenej rušené, a taktiež nie je žiadnym relevantne preukázaným

konaním oprávnenej obmedzované. Keďže súd v tomto konaní mal za preukázané, že vstup a užívanie rodinného domu oprávnenou, ktoré jej umožňuje povinný, nie je možné považovať za práve také isté alebo porovnateľné ako vstup a užívanie rodinného domu, aké oprávnená umožňuje povinnému, je potrebné prijať záver o tom, že oprávnenej vstup a užívanie rodinného domu nie sú zo strany povinného umožnené v neobmedzenom rozsahu.

19. Súd preto po zohľadnení všetkých vyššie uvedených skutočností dospel k záveru, že bolo preukázané, že tvrdenia povinného o tom, že oprávnená pri návšteve domu údajne nie je obmedzovaná povinným pokiaľ ide o vstup do domu a užívanie domu, sa nezakladajú na pravde, a že je práve výkonom exekúcie potrebné zabezpečiť dosiahnutie samotného účelu predmetného neodkladného opatrenia.

20. Na margo tvrdení povinného týkajúcich sa napádania a spochybňovania samotnej vykonateľnosti exekučného titulu je potrebné ešte zo strany súdu zdôrazniť, že exekučný súd nie je oprávnený preskúmať hmotnoprávnu správnosť exekučného titulu, teda preskúmať vecnú správnosť rozhodnutia (vrátane postupu orgánu) vydaného v základnom konaní (tzv. materiálnu vykonateľnosť). Obsahom exekučného titulu je exekučný súd viazaný a musí z neho vychádzať, pričom prípadné vady základného konania, (aj vtedy ak by existovali), sa do exekučného konania neprenášajú. To znamená, že vytýkané nedostatky vzniknuté v základnom konaní sú pre exekučné konanie bez právneho významu (NS ČR 20Cdo/1940/2008). Nemožno preto prisvedčiť obrane povinného týkajúcej sa zrejmej absencie druhej výrokovej vety exekučného titulu, ktorú tento mal v zmysle ustanovenia § 337 CSP obsahovať v rozsahu poučenia o možnosti podania žaloby vo veci samej a o právnych následkoch s tým spojených. Na namietanie tejto skutočnosti bol priestor práve prostredníctvom oprávneného prostriedku voči exekučnému titulu, ktorým sa povinný v zákonom stanovenej lehote mohol domáhať odstránenia tejto vady rozhodnutia, čo však povinný neurobil. Na tomto mieste si však konajúci súd dovoľí uviesť, že nepochybná absencia predmetnej druhej výrokovej vety exekučného titulu nemá v žiadnom prípade za následok nevykonateľnosť prvej výrokovej vety dotknutého exekučného titulu. Prvá výrovková veta je totiž nezávislá a nepodmienená existenciou druhej výrokovej vety. Okrem uvedeného, samotná druhá výrovková veta, ktorá v exekučnom titule absentuje má výlučne poučovací charakter k stranám konania a jej výkon dané zákonné ustanovenia § 337 CSP ani nepredpokladá. Exekučný titul pozostávajúci z jednej výrokovej vety tak nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť. Exekučný súd, nie je ďalšou odvolacou inštanciou a nie je ani príslušný skúmať správnosť exekučného titulu z pohľadu hmotného práva (absencia kvalifikovaného poučenia v zmysle ustanovenia § 337 CSP) a ani nijakým spôsobom nemôže zasahovať do práva priznaného v exekučnom titule. Ochranu hmotnoprávných vzťahov subjektov práva je potrebné rozlišovať a aj poskytovať v závislosti od procesnoprávneho štádia konania, v ktorom sa vzťah subjektov práva nachádza, t.j. či ide o tzv. základné konanie, v ktorom nadobúda pôvodné ohrozené alebo porušené subjektívne právo príslušnú procesnú ochranu, a to v podobe právoplatného a vykonateľného súdneho rozhodnutia, alebo ide o konanie vykonávacie - exekučné, ktorého zmysel spočíva v uskutočnení núteného výkonu subjektívneho práva z právoplatného a vykonateľného rozhodnutia, ktoré povinná strana nespĺnila dobrovoľne, ktorú exekučný súd poskytuje zabezpečením efektívneho vymáhania uplatneného judikovaného nároku oprávneného a súčasne zabezpečením primeranej ochrany základných práv povinného. Ochrana práv a právom chránených záujmov vo vykonávacom konaní, však už nie je spojená s opätovným hmotnoprávnym skúmaním porušeného subjektívneho práva, ktorého skúmanie a posudzovanie už bolo predmetom ochrany práv subjektov v základnom súdnom konaní. Podstatou exekučného konania je nútené uskutočnenie výkonu príslušného vykonateľného rozhodnutia a s tým spojená ochrana práv a právom chránených záujmov účastníkov exekučného konania. Rozsah prieskumnej činnosti exekučného súdu je obmedzený na to, či je exekučný titul vydaný orgánom oprávneným na jeho vydanie, či je exekučný titul materiálne a formálne vykonateľný a či sú oprávnený a povinný hmotno-právne legitimovaní z exekučného titulu.

21. V posudzovanom prípade súd zistil, že oprávnenou predložený exekučný titul je spôsobilým exekučným titulom. Právo priznané exekučným titulom je priznané v prospech oprávnenej a povinnosť ním uložená smeruje voči povinnému.

22. Po preskúmaní súdneho spisu preto možno konštatovať, že v posudzovanom prípade sa exekúcia vedie na podklade spôsobilého exekučného titulu, ktorý je vykonateľný aj po materiálnej aj po formálnej stránke, a z ktorého je zrejmé, kto má plniť, komu má plniť, akú povinnosť a v akej lehote má plniť. Na základe uvedených skutočností, súd konštatuje, že tvrdenia povinného nenapĺňajú žiadny zo zákonných dôvodov uvedených v ustanovení § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, pričom povinným tvrdený dôvod na

zastavenie exekúcie, t.j. údajne neobmedzené a nerušené užívanie dotknutej nehnuteľnosti oprávnenou a s tým spojené strpenie tohto práva oprávnenej povinným ako okolnosť spôsobujúca zánik vymáhaného nároku, zo strany povinného náležite preukázaný nebol.

23. Vychádzajúc zo skutočností, že povinný neuviedol a nepreukázal v podanej sťažnosti žiadne skutočnosti odôvodňujúce, v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu, súd podanú sťažnosť považoval za nedôvodnú a zamietol ju, pretože nezistil žiadny zákonný dôvod na zastavenie exekúcie.

24. Keďže povinný inicioval návrhom na zastavenie exekúcie exekučný spor s oprávnenou, súd rozhodoval v súlade s § 199d a nasl. Exekučného poriadku aj o náhrade trov exekučného konania s tým súvisiacich.

25. Podľa ust. § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

26. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

27. Podľa § 199e vety prvej a druhej po bodkočiarku Exekučného poriadku ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene (§ 9 až 14 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov). Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby.

28. Oprávnená si uplatnila trovy právneho zastúpenia v návrhu na vykonanie exekúcie. Vychádzajúc z vyššie citovaných ustanovení Exekučného poriadku o trovách exekúcie, súd priznal oprávnenej trovy právneho zastúpenia v exekučnom konaní. Súd konštatuje, že oprávnená má, v tomto konaní o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 63Ek/1349/2019 zo dňa 24.04.2020, nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v súlade s § 9 ods. 1, § 11 ods. 3, 13a ods. 2 písm. c), § 14 ods. 3 písm. e) § 16 ods. 3, vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. v platnom znení, za úkony právnej služby, ktoré si uplatnila, a to za písomné vyjadrenie k návrhu povinného na zastavenie exekúcie a za písomné vyjadrenie k sťažnosti povinného. Súd priznal oprávnenej trovy právneho zastúpenia vo výške 177 EUR (2 x 1/2 z 1/6 z výpočtového základu - z 1062 EUR, ak predmet sporu nie je možné oceniť peniazmi) za dva úkony právnej služby, a to za vyjadrenie k návrhu na zastavenie exekúcie a za vyjadrenie k sťažnosti povinného, spolu s režijným paušalom pre rok 2020, vo výške 21,24 EUR (2 x 10,62 EUR), čo je spolu suma 198,24 EUR.

29. Po právoplatnosti tohto uznesenia bude súd postupovať v súlade s § 199d Exekučného poriadku.

30. Vzhľadom na uvedené súd rozhodol tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).